

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

SCHORSINGSVERZOEK DOOR DE DEKEN

Raad van Discipline Amsterdam, 5 april 2004

(*ms. Van Bennekom, Goppel, Hamer, Remme en Romijn*)

Schorsingsverzoek door de deken; omstandigheden die voor de beoordeling van belang zijn.

– *Advocatenwet artikel 60b*

Feiten

In 2001 vindt een doorzoeking van het kantoor van mr. X plaats en wordt hij aangehouden op verdenking van het medeplegen van bedrieglijke bankbreuk. In september 2003 wordt mr. X terzake veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden, waarvan drie voorwaardelijk. Mr. X heeft van dat vonnis hoger beroep ingesteld. De deken vraagt aan de raad om mr. X in de uitoefening van de praktijk te schorsen op grond van de feiten en omstandigheden die aan de strafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen. Onder meer speelt daarin een rol dat een geldstroom over de derdenrekening van mr. X is gelopen, die aldus aan het zicht was onttrokken van de curator in het faillissement van de cliënt van mr. X.

Beslissing van de raad

In de Memorie van Toelichting bij artikel 60b Advocatenwet (TK vergaderjaar 1999-2000, 26 940, nr. 3) wordt opgemerkt:

(pagina 2) ‘Er is sprake van een onbehoorlijke praktijkuitoefening wanneer de betreffende advocatenpraktijk structureel disfunctioneert of zodanig disfunctioneert dat de rechtshulpverlening van veel cliënten in het gedrang is’

en (pagina 2) ‘Ingrijpen op grond van de procedure inzake de onbehoorlijke praktijkuitoefening vereist dat de betrokken advocaat tijdelijk of blijvend geen blijk geeft zijn praktijk behoorlijk uit te kunnen oefenen. Doorgaans zal dit moeten worden onderbouwd met meerdere feitelijke omstandigheden die duiden op het meer dan eens niet behoorlijk functioneren’

en (pagina 8/9) ‘De situaties waarin een advocaat tijdelijk of blijvend niet in staat is tot een behoorlijke praktijkuitoefening kunnen zeer verschillend van aard zijn (...) Uit de praktijk kunnen ook genoemd worden de situaties waarin de kwaliteit van de rechtshulpverlening ver onder een verantwoord niveau ligt of er sterke aanwijzingen zijn dat met cliëntgelden wordt gemalverseerd of gefraudeerd’.

Blijkens de tekst en ontstaansgeschiedenis van artikel 60b Advocatenwet is de in dat artikel bedoelde schorsingsmogelijkheid vooral bedoeld voor die gevallen waarin er sprake is van een zodanig structureel disfunctioneren van een advocaat dat een ingrijpen op korte ter-

mijn noodzakelijk is, onder meer ter bescherming van de belangen van de cliënten van een advocaat.

De raad is van oordeel dat een dergelijke situatie zich alhier niet voor doet. De deken heeft de grondslag voor het schorsingsverzoek uitdrukkelijk beperkt tot de feiten die ten grondslag liggen aan de veroordeling van mr. X door de strafrechter. De raad is niet gebleken dat deze feiten van een zodanig structureel karakter zijn dat een onverwijd ingrijpen, onder meer ter bescherming van de belangen van de cliënten van mr. X, thans noodzakelijk is. Dit geldt temeer nu er sedert de feiten die tot de veroordeling hebben geleid, die plaatsvonden in de periode tussen 1 januari 1999 en 17 januari 2001, en de indiening van het verzoek door de deken, gedaan op 7 oktober 2003, verscheidene jaren zijn verstreken zonder dat is gebleken dat soortgelijke feiten zich in die periode opnieuw hebben voorgedaan.

Beslissing

De Raad van Discipline wijst het verzoek van de deken af.

AFFECTIEVE RELATIE

Hof van Discipline, 5 april 2004

(*ms. Peeperkorn, Schokkenbroek, De Leeuw, Goslings en Fiévez*)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 1 september 2003

(*ms. Raad, Van Dooren, Kneepkens, Peeters en Houtakkers*)

Voorzichtigheid en terughoudendheid zijn geboden bij het aanschrijven van een wederpartij op zijn werkadres. Een advocaat past niet enige handeling, gericht op het door de wederpartij niet geautoriseerde verplaatsen van een gemeenschapsgoed. Een advocaat dient zich te onthouden van het optreden voor een cliënt met wie hij een affectieve relatie onderhoudt, welke verplichting juist ook geldt jegens de wederpartij, die dus ontvankelijk is in een klacht terzake.

– *Advocatenwet artikel 46 (3.3.3 Berichten aan derden; 4.5 Betamelijkheid tegenover derden)*

– *Gedragsregels 1, 2 en 5*

Feiten

Tegen klager wordt een echtscheidingsprocedure ingeleid; klager laat zich bijstaan door mr. A.

Zijn echtgenote laat zich bijstaan door mrs. X en Y.

In het kader van deze zaak heeft mr. Y klager, die door de week (en vaak ook in de weekends) werkzaam was in een geheel ander deel van Nederland dan waar partijen woonden, aldaar aangeschreven in het

ziekenhuis waar hij werkzaam was met een adressering aan de specialistenmaatschap waarvan hij lid was, onder de vermelding 'strikt persoonlijk en vertrouwelijk'.

Het kantoor van mrs. X en Y zond een nota aan zijn cliënte, B. Vervolgens schrijft mr. Y aan klager begin april 2002 een brief, mede ondertekend door de cliënte waarin wordt bevestigd dat klager die rekening heeft betaald bij wijze van voorschot op het uiteindelijk aandeel van de cliënte van mrs. X en Y in de gemeenschap. In die tijd werd de oldtimer van klager zonder enige betrokkenheid van klager uit zijn eigen garage naar een andere garage overgebracht.

De klacht

De klacht omvat de navolgende onderdelen:

- mr. Y heeft klager op zijn werkadres aangeschreven zonder dat aan de brief te zien was dat deze persoonlijk en vertrouwelijk was;
- mr. Y heeft klager herhaaldelijk op zijn werk gebeld, ondanks het uitdrukkelijk verzoek van klager dat niet te doen;
- in opdracht van het kantoor van mrs. X en Y is in april 2002 de oldtimer van klager uit zijn garage gehaald en gestald bij een autohandelaar. De auto diende als onderpand voor de rekening van het kantoor van mrs. X en Y. Pas in september 2002 heeft klager zijn auto kunnen terughalen, na voldoening van de voorschotnota van mrs. X en Y;
- mr. X behandelt de echtscheiding voor B, terwijl hij met haar ook een niet-professioneel contact heeft;
- mr. X heeft op zijn verzoek over klager belastende verklaringen laten opstellen, zoals blijkt uit het feit dat de verklaringen aan mr. X zijn geadresseerd. Mr. X zou aanvankelijk ook voor B zijn opgetreden in een kort geding.

Verweer

Mr. Y erkent klager eenmaal op diens werkadres te hebben aangeschreven, op verzoek van zijn cliënte. Na die ene keer is alle post naar het woonadres van klager gegaan en nadien naar diens advocaat. De brief bevatte wel degelijk het opschrift 'strikt vertrouwelijk en persoonlijk'. Het telefonisch contact op het werk is tot één keer beperkt gebleven.

Mrs. X en Y stellen dat de oldtimer niet heeft gediend als onderpand voor de declaratie. De oldtimer is bij het garagebedrijf ondergebracht op verzoek van B. De verklaringen zijn op verzoek van B opgesteld en aan mr. X gezonden. Mrs. X en Y zijn hierbij binnen de grenzen van hun vrijheid gebleven om de belangen van hun cliënte te behartigen.

Overwegingen van de raad

Met betrekking tot de toezending van post naar het werkadres overweegt de raad dat een advocaat dient te vermijden dat de door hem verzonden post in verkeerde handen komt, en dat een advocaat die post aan het werkadres van een geadresseerde zendt het risico neemt dat een brief in verkeerde handen komt. Nu dat slechts eenmaal gebeurd is, is de klacht van onvoldoende gewicht om deze gegrond te

bevinden. Dat mr. X enige malen telefonisch contact met klager heeft gezocht op diens werk kan niet als klachtwaardig worden aangemerkt.

Mrs. X en Y hebben ontkend dat de oldtimer in hun opdracht uit de garage is gehaald en ook dat deze als onderpand voor de declaratie van hun kantoor heeft gediend; B heeft schriftelijk verklaard dat de oldtimer op haar verzoek naar een garagebedrijf is overgebracht. Hiermee vervalt de feitelijke grondslag voor dit klachtonderdeel, waardoor het als ongegrond moet worden afgewezen.

Met betrekking tot het niet-professionele contact tussen mr. X en B staat wel vast dat dit heeft bestaan. Een dergelijk contact kan tot gevolg hebben dat de vrijheid en onafhankelijk van de betrokken advocaat in de uitoefening van zijn beroep in gevaar komen. Klager zou daarover slechts kunnen klagen als hij door het gedrag van mr. X nodeloos en op een ontoelaatbare wijze zou zijn geschaad. Dat is gesteld noch gebleken, zodat ook dit klachtonderdeel als ongegrond moet worden afgewezen.

Dat door mrs. X en Y in de procedure verklaringen zijn overgelegd die op verzoek van hun cliënte zijn opgesteld valt binnen het toegelaten kader van belangenbehartiging. Ook dit onderdeel van de klacht dient als ongegrond te worden afgewezen.

Volgt

Afwijzing van de klachten in alle onderdelen als ongegrond.

Overwegingen van het hof

De grieven leggen de beslissing van de raad in volle omvang aan het hof voor.

Met betrekking tot de aanschrijving op het werk volgt het hof de raad. Zelfs wanneer in het venster van de envelop te lezen zou zijn geweest 'strikt persoonlijk en vertrouwelijk' (waarover partijen twisten) dan wordt met de toezending van de brief aan het werkadres van de geadresseerde het risico genomen dat de brief in verkeerde handen zou komen. Dat risico dient, zeker waar de inhoud van de brief ziet op een zo delicate kwestie als hier aan de orde, zo veel mogelijk te worden vermeden. Het hof volgt de raad echter in de overweging, dat het handelen onvoldoende ernstig is om als tuchtrechtelijk verwijtbaar aan te merken.

Met betrekking tot de verplaatsing van de oldtimer naar een garagebedrijf wordt in appèl alsnog (door erkenning) vastgesteld dat het wel degelijk het kantoor van mrs. X en Y is geweest dat het garagebedrijf heeft verzocht de oldtimer op te slaan. Mrs. X en Y handhaven hun betwisting dat de reden daarvoor lag in het creëren van een onderpand voor de betaling van de rekening van het advocatenkantoor. Het betaamt een behoorlijk advocaat niet eigenmachtig een gemeenschapsgoed aan de (beschikkings)macht van één van de echtelieden te onttrekken; mrs. X en Y worden voor deze gang van zaken beiden tuchtrechtelijk aansprakelijk geacht; de grief slaagt op dit onderdeel,

en dit klachtonderdeel is ten aanzien van mrs. X en Y gegrond.

Met betrekking tot de klacht dat mr. X B niet had mogen bijstaan wegens een niet-professionele relatie wordt allereerst vastgesteld dat mr. X in elk geval medebehandelaar van de zaak van B is geweest, en dat die niet-professionele relatie heeft bestaan. De niet-professionele relatie wordt door het hof na onderzoek geconcretiseerd tot een intieme, affectieve relatie; mr. X valt aan te merken als 'de nieuwe vriend van B'. Nu het hier ging om een echtscheidingszaak waarin de emoties tussen klager en zijn (toenmalige) echtgenote hoog waren opgelopen kon klager in redelijkheid de betrokkenheid van mr. X bij de echtscheidingszaak ervaren niet slechts als die van advocaat van zijn wederpartij maar ook als inmenging van mr. X als de nieuwe vriend van zijn echtgenote in zijn huwelijksrelatie en in de relatie met zijn kinderen. Dat schaadt het aanzien van de advocatuur. Daar komt bij dat mr. X dusdoende de schijn heeft gewekt dat zijn zakelijke belangen verstrengeld waren met zijn persoonlijke belangen, waarmee de indruk kon ontstaan dat hij niet de onafhankelijkheid ten opzichte van zijn cliënt heeft weten te bewaren die bij een goede beroepsuitoefening geboden is. Dit klachtonderdeel wordt derhalve eveneens gegrond verklaard.

De grief met betrekking tot het overleggen van aan mr. Y geadresseerde verklaringen wordt ongegrond bevonden met onderschrijving van het oordeel van de raad.

Volgt

Vernietiging van de beslissing van de Raad van Discipline; gegrondverklaring van de klachtonderdelen met betrekking tot het ongeautoriseerd verplaatsen van een gemeenschapsgoed en tot het optreden voor een cliënte met wie een affectieve relatie wordt onderhouden en ongegrondverklaring van de overige klachtonderdelen; oplegging van de maatregel van berisping aan mr. X en van waarschuwing aan mr. Y.

GEHEIMHOUDING VAN CLIËNT

*Raad van Discipline 's-Gravenhage, 8 maart 2004
(mrs. Verhoeven, Gilhuis, Grootveld, Van Hilten-Kostense en Verhulst)*

De geheimhoudingsplicht van een advocaat heeft niet alleen betrekking op hetgeen hem omtrent de inhoud van de zaak bekend is, maar ook hetgeen hem bekend is omtrent de persoon en de hoedanigheid van zijn cliënt.

– *Advocatenwet artikel 46 (1.3 Geheimhoudingsplicht)*
– *Gedragsregel 6*

Feiten

A neemt contact op met mr. Y, kantoorgenoot van mr. X en vraagt hem te adviseren omtrent de positie van C B.V. in een geschil met B & Co. Na afloop van de eerste bespreking heeft A een dossier bij mr. Y achtergelaten. Mr. Y heeft via de zakenadministratie van zijn kantoor gecontroleerd of er een tegenstrijdig belang bestond. Mr. Y vond in

het bestand een lopend dossier op naam van mr. X genaamd B & Co./advies. Mr. Y heeft mr. X hieromtrent geraadpleegd. Mr. X heeft telefonisch contact met B van B & Co. opgenomen en hem verzocht of hij er bezwaar tegen had dat het kantoor van mr. X A zou bijstaan in deze zaak. B heeft mr. X te kennen gegeven dat hij op het punt stond mr. X te vragen hem bij te staan in de betreffende kwestie. Mr. X heeft B medegedeeld dat zijn kantoor genoodzaakt zou zijn beide partijen naar een andere advocaat te verwijzen.

Mr. X heeft mr. Y over dit telefoongesprek met B geïnformeerd en aangegeven dat het hem dus niet vrijstond A bij te staan en dit zo spoedig mogelijk met hem te bespreken. Kort daarna heeft A van B een bericht ontvangen, waarin onder meer het volgende is opgenomen:

'Overigens heb ik gemerkt dat ook u zich juridisch in de zaak verdiept c.q. juridisch advies inwint. Klaarblijkelijk doen wij dat beiden bij hetzelfde kantoor. Althans mijn advocaat belde mij met de mededeling dat u advies hebt ingewonnen bij een collega van hem.'

A heeft dit e-mailbericht doorgestuurd naar mr. Y met daarbij de tekst:

'Dit vind ik een zeer kwalijke zaak. Meer heb ik voorlopig niet toe te voegen. Speelt u vaker informatie door van uw klanten? Schandelijk.'

Inhoud van de klacht

Klager verwijt mr. X dat hij de heer B van B & Co. heeft geïnformeerd over het feit dat klaagster advies had ingewonnen bij zijn kantoorgenoot omtrent de positie van klaagster jegens B & Co.

Beoordeling van de klacht

De geheimhoudingsplicht van een advocaat heeft niet alleen betrekking op hetgeen hem omtrent de inhoud van zaak bekend is, maar ook hetgeen hem bekend is omtrent de persoon en de hoedanigheid van zijn cliënt. Voor het onderhavige geval gold derhalve dat klaagster erop mocht vertrouwen dat niet alleen de inhoud van het tussen hem en mr. Y besprokene onder hen zou blijven, maar ook reeds het enkele feit dat hij mr. Y in verband met het geschil had bezocht.

Volgt

Verklaart de klacht gegrond onder het opleggen van de maatregel van enkele waarschuwing.

CONFRATERNELE CORRESPONDENTIE OVERLEGGEN

*Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 19 april 2004
(mrs. Raab, Theunissen, Caudri, Erkens en Goumans)*

De Gedragsregels 12 en 13 kunnen er niet toe leiden dat feitelijkheden die in de correspondentie tussen raadslieden zijn gesteld, terwijl daarover in menig geschil rechtstreeks tussen partijen wordt gesproken, en die voor de beoordeling van het geschil van belang zijn, niet meer ter kennis van de rechter mogen worden gebracht. Het past een advocaat niet in een processtuk de veronderstelling uit te spreken dat

de volledige correspondentie kan worden overgelegd. Het integraal overleggen van correspondentie zonder dat voor iedere brief afzonderlijk de toets van regel 12 lid 1 wordt uitgevoerd, is zonder meer niet geoorloofd. Aan de rechter mag geen informatie worden verschafte waarvan de advocaat weet dat deze onjuist is. Confraternele omgang.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.1 Vrijheid van handelen; 4.1 Wat de advocaat betaamt tegenover de rechter; 5.1 Regels die betrekking hebben op de juridische strijd; 5.4 Welwillendheid in het algemeen)*
- *Gedragsregels 1, 12, 13 en 30*

Feiten

De raadslieden hebben over en weer klachten tegen elkaar ingediend. Klager in klacht A heeft de werkgever bijgestaan in een arbeidsgeschil waarin mr. X optrad voor de werkneemster. Klager heeft namens zijn cliënte een ontbindingsverzoek ingediend bij de kantonrechter. In deze procedure heeft mr. X een verweerschrift ingediend op 15 oktober 2002. De mondelinge behandeling had plaats op 21 oktober 2002. De ontbinding is bij beschikking van 11 november 2002 uitgesproken.

Mr. X heeft enkele dagen voorafgaand aan de zitting een verweerschrift ingediend waarin hij veelvuldig een beroep heeft gedaan op brieven van klager aan mr. X. In een enkel geval wordt zelfs letterlijk geciteerd. Klager trachtte tevergeefs mr. X te bewegen dat stuk in te trekken. Ter zitting heeft mr. X de rechter verzocht om een citaat als niet-geschreven te beschouwen. In datzelfde verweerschrift stelde mr. X: '(mr. X) gaat er vanuit dat de correspondentie tussen de raadslieden tijdens een mondelinge behandeling kan worden overgelegd'. Mr. X plaatst hiermee klager ten opzichte van de rechter en ten opzichte van zijn cliënte in een onmogelijke positie. In zijn voorbereiding op de zitting ging klager er vanuit dat de correspondentie door mr. X zou worden overgelegd. Voorafgaand aan de zitting stuurde klager mr. X een kopie van een fax die hij aan de rechter had gezonden: 'De advocaat van werkneemster heeft bij verweerschrift aangekondigd ter zitting de vertrouwelijke correspondentie in het geding te zullen brengen. Langs deze weg verzoek ik mr. X zekerheidshalve om niet slechts de "inhoudelijke" faxberichten doch ook diverse herinneringsfaxen en dergelijke die ik hem zond, te overleggen.' Mr. X bracht evenwel de vertrouwelijke correspondentie niet in het geding.

In zijn verweerschrift heeft mr. X gesteld 'de werkgever is onverdrotten doorgegaan met het ontwrichten van de relatie'. Mr. X heeft daarbij melding gemaakt van aanzeggingen en mededelingen die de raadslieden namens hun cliënten over en weer aan elkaar hebben gedaan.

De inhoud van de klacht

1. Mr. X heeft een verweerschrift ingediend bij de kantonrechter waarin hij veelvuldig beroep doet op brieven van klager aan hem. In een enkel geval wordt zelfs letterlijk geciteerd. Ondanks daartoe strekkend verzoek heeft mr. X nagelaten het verweerschrift in te trekken.

2. In datzelfde verweerschrift stelde mr. X dat zijn cliënte er vanuit ging dat de correspondentie tussen de raadslieden tijdens een mondelinge behandeling kon worden overgelegd. Om er zeker van te zijn dat mr. X ook alle correspondentie zou overleggen, heeft klager een brief aan de kantonrechter gestuurd waarin hij mr. X verzocht alle correspondentie over te leggen. Tot zijn verbaazing bracht mr. X die correspondentie vervolgens niet in het geding.

Mr. X stelt dat vanaf 14 juni 2002 uitsluitend tussen de advocaten van partijen is gecorrespondeerd. Klager schreef namens zijn cliënte dat het loon van de cliënte van mr. X zou worden ingehouden c.q. zou worden opgeschort. Het stond mr. X vrij daarvan en van andere voor het oordeel van de kantonrechter belangrijke feiten in rechte melding te maken. Er zijn geen brieven overgelegd van klager en ook is daaruit niet letterlijk geciteerd; een passage was op het randje maar die heeft mr. X eruit laten halen.

Mr. X was zich zeer bewust van het feit dat de correspondentie niet zomaar kon worden overgelegd. Omdat klager geen toestemming gaf, heeft mr. X de correspondentie ook niet overgelegd. Ter zitting heeft klager er wel mee ingestemd dat er uit geciteerd werd. Overigens blijkt uit de door klager gevoerde correspondentie (met name zijn brief aan de rechter) dat hij geen bezwaar had tegen overlegging van de correspondentie, mits dan ook alle brieven en faxen werden overgelegd.

Overwegingen raad

Het is een heersende opvatting dat op brieven en andere mededelingen van de ene advocaat aan de andere in rechte geen beroep mag worden gedaan, tenzij het belang van de cliënt dit bepaaldelijk vordert. Klager verwijt mr. X schending van de Gedragsregels 12 en 13. De raad overweegt dat doel van de regeling is om onderling overleg tussen advocaten, onderhandelingen en het zoeken naar oplossing buiten een proces te vergemakkelijken. De raad verwijst naar de toelichting bij deze Gedragsregels. De raad neemt in aanmerking dat tussen de cliënten van partijen een arbeidsgeschil bestond. Er kunnen alsdan tussen partijen diverse problemen ontstaan, zoals in casu het naleven van verzuimvoorschriften, het ter beschikking stellen van de bedrijfsauto, de bereikbaarheid, de loondoorbetaling, looninhouding enzovoort. Dit zijn aspecten van het geschil die van belang zijn voor de rechter om de relatie tussen werkgever en werkneemster te kunnen beoordelen. Klager had van zijn kant in zijn verzoekschrift aan de kantonrechter ook verschillende situaties die zich tussen zijn cliënte en de cliënte van mr. X hadden voorgedaan, aangevoerd, zoals wijziging werkplek, het onder zich houden van de bedrijfsauto, overtreding verzuimvoorschriften, non-communicatie, opschorting loonbetaling. In het belang van zijn cliënte mocht en moest mr. X in zijn verweerschrift op al die feitelijkheden die voor de beoordeling van het geschil van belang waren, ingaan.

De raad overweegt daarbij voorts dat de raadslieden reeds direct na het ontstaan van het arbeidsgeschil bij de zaak zijn betrokken. De correspondentie heeft vervolgens slechts tussen de raadslieden

plaatsgevonden. De Gedragsregels 12 en 13 kunnen er niet toe leiden dat feitelijkheden die voor de beoordeling van het geschil van belang zijn en die in de correspondentie tussen de raadslieden zijn gesteld, terwijl deze in menig arbeidsgeschil rechtstreeks tussen werkgever en werknemer worden gecommuniceerd, dan niet meer ter kennis van de rechter mogen worden gebracht. Dit klemt temeer daar menig feit waarop een beroep is gedaan, een aanzegging met rechtsgevolg is, die ook rechtstreeks aan de wederpartij gedaan had kunnen worden. Gezien de aard van het aan de kantonrechter voorgelegde geschil acht de raad de handelwijze van mr. X niet klachtwaardig.

Zoals hiervoor vermeld, mag op brieven en andere mededelingen van de ene advocaat aan de andere advocaat geen beroep worden gedaan dan onder bijzondere omstandigheden. Het integraal overleggen van de correspondentie zonder dat voor elke brief afzonderlijk voormelde toets wordt uitgevoerd, is zonder meer niet geoorloofd. Dit klemt temeer, daar tussen partijen vaststaat dat een gedeelte van de correspondentie schikkingsonderhandelingen bevat, waarop in rechte geen beroep mag worden gedaan. Aldus acht de raad ook de aankondiging van het kunnen overleggen van de volledige correspondentie volstrekt ongepast. Klager moest er vanuit gaan dat mr. X zijn aankondiging waar zou maken en de correspondentie ter zitting zou overleggen. Voorzover mr. X betoogt dat zijn aankondiging een verzoek om toestemming van de andere advocaat inhoudt, oordeelt de raad dat een dergelijke vraag niet in een processtuk gesteld dient te worden en dat in het algemeen dergelijke discussies ten overstaan van de rechter achterwege behoren te blijven. Mr. X stelde klager aldus voor een voldongen feit.

De raad kan zich, gezien de inhoud van de overgelegde correspondentie tussen de raadslieden en de houding die klager en mr. X ter mondelinge behandeling tegenover elkaar aannamen, niet aan de indruk onttrekken dat zij elkaar niet al te welwillend bejegenen en het onderlinge vertrouwen niet steeds aanwezig is, hetgeen mede de oorzaak zou kunnen zijn van de klacht. De raad acht geen reden aanwezig om in die omstandigheden mr. X een maatregel op te leggen.

Volgt

Ongegrondverklaring van klacht onderdeel 1 en gegrondverklaring van onderdeel 2, zonder oplegging van een maatregel.

Klacht B

Klager (mr. X in klacht A) klaagt erover dat mr. Y (klager in klacht I) in zijn verzoekschrift melding heeft gemaakt van schikkingsonderhandelingen, althans de uitkomst daarvan. Voorts heeft mr. Y aan de kantonrechter informatie verschafte waarvan hij wist dat deze onjuist was. Dit had met name betrekking op de mediation. Mr. Y ontkende ten overstaan van de kantonrechter dat hij daaraan een voorwaarde had gesteld, terwijl uit de correspondentie blijkt dat dat wel zo was. Voorts heeft hij onder andere in zijn pleitaantekeningen gesteld dat de cliënte van klager niet zou hebben gereageerd op het voorstel tot geschilbeslechting via de Arbodienst dan wel dit zou hebben afgewezen. Ook dit is onjuist.

Mr. Y stelt dat zijn pleitaantekeningen waren opgesteld in de veronderstelling dat het complete dossier door klager zou worden overgelegd. Als mr. Y een onjuistheid zou hebben vermeld in zijn aantekeningen, dan zou het voor klager dus een koud kunstje zijn geweest om dat aan de kaak te stellen onder verwijzing naar het dossier, en als het al zo zou zijn geweest dat mr. Y al iets had gemeld wat niet juist was, dan moet voorts worden vastgesteld dat dit is gedaan in de complete verwarring die ter zitting was ontstaan, toen bleek dat klager het vertrouwelijke dossier in strijd met zijn aankondiging niet overlegde.

Overwegingen raad

Het eerste onderdeel van de klacht heeft dezelfde grondslag als het verwijt dat mr. Y aan klager maakt in de hiervoor behandelde klacht (klacht A). De raad is van oordeel dat in het verzoekschrift geen melding wordt gemaakt van de inhoud van de schikkingsonderhandelingen, doch slechts feiten en gebeurtenissen worden vermeld die nu eenmaal inherent zijn aan een verstoorde arbeidsverhouding en die volgens de steller van belang zijn om die ter kennis van de rechter te brengen. Dit onderdeel van de klacht zal als ongegrond moeten worden afgewezen.

In zijn pleitaantekeningen stelde mr. Y dat de cliënte van klager niet wilde praten over een oplossing, ook niet een oplossing bij derden wilde leggen en niet wilde praten over modaliteiten voor beëindiging. Ook in het door mr. Y ingediende verzoekschrift stelde hij dat de cliënte van klager geen overleg wenste. Dit houdt in dat volgens mr. Y de cliënte van klager geen mediation wenste. Uit de beschikking van de kantonrechter blijkt het tegendeel. De kantonrechter overweegt op pagina 4, alinea 4, onder meer '(...) en dat zij (de Arbodienst) ondanks het "later akkoord van werknemster met mediation", het vertrouwen in een goede afloop heeft verloren.' De raad concludeert hieruit dat alsnog ter zitting door mr. Y is erkend dat – onder al of niet gestelde voorwaarden – de cliënte van klager tot mediation bereid was. Dit strookt ook met de door klager geciteerde, niet door mr. X betwiste passage uit zijn brief aan mr. Y van 30 augustus 2002, luidende 'Cliënte heeft al aangegeven dat zij nog steeds bereid is tot mediation, een voorstel dat door uw cliënte van de hand is geweest.' Aldus is komen vast te staan dat mr. Y aan de kantonrechter informatie verschafte waarvan hij wist dat deze onjuist was. Dit onderdeel van de klacht is gegrond.

Ten aanzien van de op te leggen maatregel ter zake van onderdeel 2 van de klacht verwijst de raad naar zijn opmerking in de klachtzaak I, zodat ook in dezen de raad geen reden aanwezig acht om mr. Y een maatregel op te leggen.

Volgt

Ongegrondverklaring van onderdeel 1, gegrondverklaring van onderdeel 2, zonder oplegging van een maatregel.

UITSTEL VAN INDIENEN KLACHT

Raad van Discipline Amsterdam, 26 april 2004

(mrs. Van Bennekom, Van den Biesen, Gaasbeek-Wielinga, Röttgering en Verweel-Stokman)

Voorzitter Raad van Discipline Amsterdam, 24 september 2003

(mr. A.H. Kist)

Redelijke termijn waarbinnen een klacht moet zijn ingediend. Redenen om indiening van een klacht uit te stellen, gelegen in het afwachten van de uitkomst van een procedure, waarin men afhankelijk blijft van de advocaat tegen wie de klacht zich zou moeten richten.

– *Advocatenwet artikel 46g, 46h (6 Tuchtprocesrecht)*

(Redelijke termijn voor het indienen van een klacht; ontvankelijkheidseisen)

Feiten

Klager heeft in februari 1997 mr. X ingeschakeld naar aanleiding van een aanzegging van de gemeente A om in zijn koffiehuis de verkoop van (soft)drugs te staken.

Mr. X heeft een bezwaarschrift ingediend dat ongegrond wordt verklaard. Daartegen stelt hij beroep in. Tegen een aankondiging tot onmiddellijke tenuitvoerlegging heeft mr. X een voorlopige voorziening gevorderd.

De voorlopige voorziening wordt afgewezen, en bij dezelfde uitspraak wordt het beroep ongegrond verklaard. Tegen de ongegrondverklaring heeft mr. X op nader aan te voeren gronden hoger beroep ingesteld bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. De Afdeling heeft bij uitspraak van 30 januari 1998 het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard wegens het niet-tijdig indienen van nadere gronden. Op 4 februari 1998 heeft mr. X tegen die uitspraak verzet aangetekend.

Op 21 januari 1997 werd aan klager een (beperkte) exploitatievergunning verstrekt.

Klacht

De klacht houdt in dat mr. X gehandeld heeft in strijd met artikel 46 van de Advocatenwet omdat hij de belangen van klager niet naar behoren heeft behartigd door niet-tijdig nadere gronden aan te voeren en ter zitting verstek te hebben laten gaan. Voorts wordt geklaagd over de hoogte van het honorarium voor werk dat zonder resultaat is gebleven, en over het feit dat mr. X niet is opgekomen tegen de (beperkte) exploitatievergunning van 21 januari 1997.

Voorzittersbeslissing

In eerste instantie wordt de zaak afgedaan bij voorzittersbeslissing; de voorzitter overweegt dat de klacht pas op een dekenspreekuur van 11 juli 2002 bij de deken is ingediend, terwijl de verweten gedragingen of nalatigheden dateren van 1997/1998. Nu klager, ondanks herhaald verzoek, geen bijzondere omstandigheden naar voren heeft gebracht die dit tijdsverloop aanvaardbaar zouden kunnen maken wordt hij kennelijk niet-ontvankelijk geacht, en wijst de voorzitter op die grond de klacht af.

Verzet

Van de voorzittersbeslissing komt klager in verzet.

Als grond voor het verzet wordt aangevoerd dat klager ruim 4,5 jaar heeft gewacht met het indienen van zijn klacht omdat hem door mr. X in het vooruitzicht was gesteld dat, indien de zaak uiteindelijk door klager zou worden verloren in die zin dat klager geen (nieuwe) coffeeshopvergunning zou krijgen, de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar van mr. X de schade zou vergoeden. Pas nadat die zaak verloren was gegaan en de verzekeraar in januari 2002 elke vergoedingsplicht van de hand had gewezen heeft klager zich tot de deken gewend.

Overwegingen van de raad

De raad stelt vast dat in 1997 bij mr. X op kantoor door deze met klager de fout al is vastgesteld, erkend en besproken. Gelet op hetgeen tussen klager en mr. X steeds is besproken acht de raad het wel aannemelijk dat klager, voor mr. X kenbaar, steeds een koppeling heeft gelegd tussen het eventueel indienen van een klacht en de afloop van de nog lopende procedures. De raad acht het ook begrijpelijk dat klager, zolang hij nog vertrouwen in mr. X bleef stellen als zijn raadsman, het indienen van een klacht voorlopig achterwege heeft gelaten.

Mr. X beroept zich erop klager te hebben voorgelicht over de systematiek van het klachtrecht en het aspect van termijnoverschrijding; nu die voorlichting wordt betwist, komt het voor risico van mr. X dat hij die voorlichting in dit opzicht niet kan bewijzen.

Op deze grond wordt het verzet van klager gegrond verklaard, en is hij ontvankelijk in zijn tegen mr. X gerichte klachten.

Vervolgens komt de raad tot een inhoudelijk oordeel over die klachten.

Met betrekking tot het niet-tijdig aanvullen van de gronden van het appèl staat dit verzuim door erkenning vast. De bewaking van termijnen is een essentiële taak van een advocaat, en het verzuim is dus tuchtrechtelijk verwijtbaar.

De klacht over het nalaten van het mededelen van een zittingsdatum en over het verstek laten gaan tijdens de behandeling treft geen doel,

omdat de Afdeling, wegens het ontbreken van de aanvullende gronden, de zaak zonder zitting heeft afgedaan.

Klager wordt niet-ontvankelijk verklaard in een 'klacht' die bestaat uit de betwisting van de verschuldigdheid van de declaraties in verband met de kwaliteit van de geleverde werkzaamheden. Een oordeel over zo'n betwisting is voorbehouden aan de civiele rechter, zodat klager op dit onderdeel niet-ontvankelijk is.

Met betrekking tot de vergunningverlening op 21 januari 1997 wordt vastgesteld dat mr. X onweersproken heeft gesteld dat hij daar niet van op de hoogte was; klager was dat wel en had mr. X moeten informeren. Nu hij dit niet heeft gedaan kan met betrekking hiertoe aan mr. X geen verwijt worden gemaakt. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Volgt

- gegrondverklaring van het verzet;
- niet-ontvankelijkverklaring van klager met betrekking tot het klachtonderdeel ten aanzien van betwisting van de verschuldigdheid van declaraties, en ontvankelijkheid met betrekking tot de overige klachtonderdelen;
- gegrondverklaring van het klachtonderdeel ten aanzien van het verzuim tot tijdige indiening van aanvullende gronden;
- ongegrondverklaring van de overige klachtonderdelen;
- oplegging van de maatregel van waarschuwing. ●

advertentie)

*Voor al uw
ambtelijke
opdrachten*

*Wij incasseren net zo snel
uw onbetaalde nota's*

BUIK EN VAN DER HORST
gerechtsdeurwaarders

info@buik-vanderhorst.nl
www.deurwaarder-leiden.nl

BUIK EN VAN DER HORST
gerechtsdeurwaarderskantoor

Boommart 3a
Postbus 11122
2301 EC Leiden
tel.: 071 - 5161015
fax: 071 - 5144877

TOGA
atelier
Schout & Katsantonis

Toga's op maat

- Rijsleverancier
- Uitsluitend eerste kwaliteit stof wordt gebruikt voor uw toga
- Uitstekende prijs/kwaliteit verhouding
- Korte levertijd

- *Befcadeau bij bestelling toga*

WWW.TOGA.NET

Industrieweg 51
Tel. 010 - 245 07 66

3044 AS Rotterdam
Fax 010 - 245 07 67